

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o humanitarnih organizacijah (ZHO)

Razglasjam zakon o humanitarnih organizacijah (ZHO), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. septembra 2003.

Št. 001-22-76/03

Ljubljana, dne 6. oktobra 2003.

Predsednik
Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek l. r.

Z A K O N

O HUMANITARNIH ORGANIZACIJAH (ZHO)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa pravne subjekte, ki lahko pridobijo status humanitarne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področjih socialnega in zdravstvenega varstva (v nadaljnjem besedilu: humanitarna organizacija), opredeljuje humanitarno dejavnost na področjih socialnega in zdravstvenega varstva, določa pogoje in merila ter postopek za pridobitev in prenehanje tega statusa ter ureja financiranje in lastnino humanitarnih organizacij.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na fizične osebe, veljajo enako za ženske in moške.

2. člen

(upravičenci do pridobitve statusa)

(1) Status humanitarne organizacije po tem zakonu lahko pridobijo društva in zveze društev, v katerih njihovi člani po načelih nepridobitnosti in prostovoljnosti v javnem interesu opravljajo humanitarno dejavnost na področjih socialnega in zdravstvenega varstva v skladu s tem zakonom.

(2) Kolikor ta zakon ne določa drugače, se za organizacijo in delovanje humanitarne organizacije, ki ta status pridobi kot društvo ali zveza društev, uporabljajo predpisi, ki urejajo društva.

(3) Statusa humanitarne organizacije po tem zakonu ne morejo pridobiti društva in zveze društev, ki imajo status invalidske organizacije po zakonu o invalidskih organizacijah. Društva in zveze društev, ki pridobijo status humanitarne organizacije po tem zakonu, ne morejo pridobiti statusa invalidske organizacije po zakonu o invalidskih organizacijah.

(4) V skladu s tem zakonom lahko pridobijo status humanitarne organizacije tudi tiste organizacije, ki jih za opravljanje humanitarne dejavnosti ustanovijo verske skupnosti in druge organizacije, ki so po dejavnosti in organiziranosti sestavni del širše mednarodne humanitarne organizacije, ustanovljene po tujem pravu.

3. člen

(načelo odprtosti)

Humanitarna organizacija izvaja svojo dejavnost pomoči potrebnim, ne glede na to, ali so njeni člani ali ne.

4. člen

(načelo javnosti)

(1) Delovanje in poslovanje humanitarne organizacije je javno.

(2) Podatki, vpisani v razvid humanitarnih organizacij, so javni.

II. HUMANITARNA DEJAVNOST NA PODROČJIH SOCIALNEGA IN ZDRAVSTVENEGA VARSTVA

5. člen

(človekoljubni cilji dejavnosti)

(1) Kot humanitarna dejavnost na področjih socialnega in zdravstvenega varstva se šteje dejavnost za doseganje plemenitih človekoljubnih ciljev (v nadaljnjem besedilu: humanitarna dejavnost), ki jih izvajajo humanitarne organizacije v obliki programov in storitev v neposredno korist posameznikov, in so namenjeni zlasti:

- reševanju ogroženih ljudi in življenj,
- lajšanju socialnih in psihosocialnih stisk in težav,
- izboljšanju socialnega položaja,
- krepitvi zdravja,
- preprečevanju poslabšanja socialnega položaja,
- preprečevanju poslabšanja zdravstvenega stanja oseb s kronično boleznijo,
- ustvarjanju možnosti za čimbolj kakovostno in samostojno življenje oseb s kronično boleznijo.

(2) Humanitarne organizacije izvajajo svojo dejavnost tudi za druge človekoljubne cilje v skladu s svojimi pravili in programi.

6. člen

(vrste humanitarnih organizacij)

(1) Humanitarne organizacije delujejo kot splošne dobrodельne organizacije, organizacije za kronične bolnike in organizacije za samopomoč.

(2) Splošne dobrodельne organizacije in organizacije za samopomoč delujejo na področju socialnega ali zdravstvenega varstva glede na pretežni del humanitarne dejavnosti, ki jo organizacija izvaja. Organizacija področje, na katerem opravlja pretežni del dejavnosti, kot področje socialnega ali zdravstvenega varstva določi v svojem temeljnem aktu glede na programe oziroma storitve, ki jih pretežno izvaja kot humanitarno dejavnost.

(3) Šteje se, da organizacije za kronične bolnike delujejo na področju zdravstvenega varstva.

7. člen

(namen in cilji)

(1) Splošne dobrodельne organizacije so namenjene reševanju in lajšanju socialnih stisk in težav prebivalcev, zagovorništvo socialno ogroženih posameznikov in družbenih skupin, nudenju pomoči ljudem in reševanju ljudi, katerih zdravje ali življenje je ogroženo, in krepitvi zdravja prebivalstva.

(2) Organizacije za kronične bolnike s svojo dejavnostjo skrbijo za enakopravno vključevanje kroničnih bolnikov v življenje z zdravimi, za ohranjanje in izboljšanje kakovosti življenja s kronično boleznijo ter za preprečevanje napredovanja kronične bolezni v invalidnost in se zavzemajo za ukrepe, s katerimi se preprečuje nastajanje invalidnosti.

(3) Organizacije za samopomoč so namenjene predvsem skupnemu medsebojnemu reševanju psihosocialnih težav članov organizacije in nečlanov s podobnimi psihosocialnimi težavami, kot jih imajo njeni člani ali pa so namenjene reševanju njihovih zdravstvenih težav in ohranjanju ter izboljšanju kakovosti njihovega življenja, pri tem pa ne gre za osebe s kronično boleznijo.

(4) Člani organizacij za kronične bolnike so osebe s kronično boleznijo same ali njihovi zakoniti zastopniki in drugi zainteresirani. Člani organizacij za samopomoč so osebe s posebnimi psihosocialnimi oziroma zdravstvenimi potrebami ali njihovi zakoniti zastopniki in drugi zainteresirani. Zaradi pomoči tem osebam se v te organizacije vključujejo tudi njihovi svojci in drugi prostovoljci.

8. člen

(osebe potrebne dobrodelne pomoči)

Osebe potrebne dobrodelne pomoči po tem zakonu so ljudje, ki živijo v pomanjkanju ali socialni stiski in ljudje, katerih življenje je ogroženo zaradi vojnih spopadov, naravnih in drugih nesreč, bolezni ali drugih dogodkov.

9. člen

(oblike in način dejavnosti dobrodelne organizacije)

Splošne dobrodelne organizacije uresničujejo cilje iz prvega odstavka 7. člena tega zakona z naslednjimi oblikami in načini:

- z odkrivanjem, spremljanjem in lajšanjem socialnih stisk prebivalcev;
- z zagovorništvom ogroženih posameznikov in družbenih skupin, z opozarjanjem in vzpodbujanjem javnosti in države za načrtovanje in uresničevanje skupnih programov reševanja socialnih stisk prebivalcev;
- z zbiranjem in razdeljevanjem sredstev pomoči potrebnim;
- z organiziranjem in izvajanjem reševanja ljudi, katerih zdravje ali življenje je ogroženo, pa si sami ne morejo ustrezno pomagati;
- z izvajanjem drugih programov za ohranitev ali izboljšanje socialnega položaja ali zdravja prebivalcev.

10. člen

(osebe s kronično boleznijo)

Osebe s kronično boleznijo so po tem zakonu osebe s posebnimi anatomskimi, fiziološkimi, genetskimi in psihičnimi značilnostmi organizma, ki so možni vzrok ali posledica prirojene ali pridobljene neozdravljive bolezni oziroma stanja, zaradi katerih so te osebe lahko ovirane pri polni samouresničitvi v življenju.

11. člen

(oblike in način dejavnosti organizacij za kronične bolnike)

Organizacije za kronične bolnike uresničujejo cilje iz drugega odstavka 7. člena tega zakona z naslednjimi oblikami in načini dejavnosti:

- z oblikovanjem pobud za celostno ohranjanje ali izboljšanje kakovosti življenja s kronično boleznijo na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in raziskovanja;
- z zagovorništvom kot posebno obliko pomoči posamezniku s kronično boleznijo na vseh področjih, ki so s kronično boleznijo povezana, zlasti pri zdravstveni obravnavi in rehabilitaciji, pri pridobivanju in varovanju pravic iz zdravstvenega varstva, pri izvajanju pravice do dela, pri uveljavljanju socialnega varstva in pri pravnem varstvu nasploh v skladu z veljavno zakonodajo;
- s predlaganjem in sprejemanjem ukrepov za enakopravno vključevanje oseb s kronično boleznijo v vsa področja družbenega življenja;
- z izobraževalnimi programi za seznanjanje s kronično boleznijo za osebe s kronično boleznijo, za strokovnjake, ki se ukvarjajo s kronično boleznijo, in za širšo javnost, vključujoč medicinske, socialne, izobraževalne in druge vidike življenja s kronično boleznijo;
- z izvajanjem preventivnih programov za preprečevanje poslabšanja kakovosti življenja s kronično boleznijo, zlasti za preprečevanje preprečljive invalidnosti;
- z izvajanjem programov za preprečevanje posameznih vrst kronične bolezni za celotno populacijo;
- z načrtovanjem, organiziranjem in izvajanjem obnovitvene rehabilitacije za osebe s kronično boleznijo;
- z izvajanjem posebnih socialnih programov za osebe s kronično boleznijo, da bi zagotavljali enakopravno vključevanje teh oseb v življenje;
- z organiziranjem posebnih in izrednih oblik izobraževanja in samoizobraževanja, ki naj mladim osebam s kronično boleznijo omogočijo pridobiti izobrazbo, s pomočjo katere se bodo samostojno preživljali;

- z organiziranjem posebnih pogojev na delovnem mestu, ki zagotavljajo osebam s kronično boleznijo trajno ohranitev delovnega mesta;
- z izvajanjem dejavnosti, ki zagotavljajo osebam s kronično boleznijo v posameznih kritičnih fazah ali v končni fazi bolezni dostojanstvo in človeka vredno življenje;
- z izvajanjem drugih programov za ohranjanje izboljšanja kakovosti življenja oseb s kronično boleznijo.

12. člen

(osebe s psihosocialnimi težavami)

Osebe s psihosocialnimi težavami so po tem zakonu osebe, ki se nahajajo v psihični stiski zaradi stresnih razmer, neurejenih pogojev življenja ali dela ali zaradi slabih medčloveških odnosov okolja, v katerem živijo ali delajo. To so tudi osebe, ki jih je osebno nagnjenje ali so jih vplivi okolja privedli v psihično bolezensko stanje ali pa obstaja nevarnost, da bi se ponovno znašle v takem stanju.

13. člen

(oblike in način dejavnosti organizacij za samopomoč)

Organizacije za samopomoč uresničujejo cilje iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona z naslednjimi oblikami in načini dejavnosti:

- s svetovanjem osebam v stiski;
- z organiziranjem, vodenjem in vzdrževanjem terapevtskih skupin;
- z izobraževalnimi programi za osebe v stiski, za sodelavce in za javnost;
- z odkrivanjem, analiziranjem in razreševanjem oziroma s predlaganjem načina razreševanja delovnih ali življenjskih okoliščin, ki so najverjetnejši vzrok psihosocialnih težav;
- z izvajanjem preventivnih programov za preprečevanje psihičnih bolezenskih stanj;
- z izvajanjem drugih programov za ohranjanje oziroma izboljšanje kakovosti življenja oseb, ki imajo ali so imele psihosocialne težave.

14. člen

(ustanavljanje drugih pravnih oseb)

Humanitarna organizacija lahko ustanovi ustanovo, zavod ali invalidsko podjetje le za izvajanje dejavnosti, ki je najožje povezana s cilji in nalogami humanitarne organizacije. Brez soglasja financerja pa ne more v ta namen uporabiti javnih sredstev, ki so bila dodeljena humanitarni organizaciji.

III. SPLOŠNI POGOJ IN MERILA ZA PRIDOBITEV STATUSA HUMANITARNE ORGANIZACIJE

15. člen

(splošni pogoj)

Za pridobitev statusa humanitarne organizacije po tem zakonu lahko zaprosijo le tista društva in organizacije iz 2. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: organizacije), ki že najmanj eno leto pred vložitvijo vloge opravljajo humanitarno dejavnost na področju socialnega oziroma zdravstvenega varstva.

16. člen

(merila javnega interesa)

(1) Organizacija, ki izkaže izpolnjevanje splošnega pogoja iz prejšnjega člena, lahko pridobi status humanitarne organizacije po tem zakonu, če izpolnjuje s tem zakonom predpisana splošna ter posebna merila za delovanje v javnem interesu.

(2) Splošna merila so odprtost delovanja, strokovnost, prostovoljnost in neplačljivost. Posebni merili za organizacije za kronične bolnike sta merilo specifičnosti in merilo številčnosti.

(3) Ne glede na izpolnjevanje posameznih meril tega zakona lahko status humanitarne organizacije pridobijo tudi tiste organizacije, ki so na podlagi ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb del mednarodnih humanitarnih organizacij oziroma njihov pooblaščen predstavnik.

17. člen

(odprtost delovanja in strokovnost)

(1) Merilo odprtosti delovanja izpolnjuje organizacija, ki pri svojem delovanju ne omejuje nudenja pomoči le v korist svojih članov in včlanjevanja ne omejuje na območje delovanja.

(2) Merilo strokovnosti izpolnjuje organizacija, pri kateri deluje posvetovalno telo, ki daje mnenje k programom, jih spremlja in strokovno vodi. Organizacije za kronične bolnike pridobijo o strokovni ustreznosti tudi pozitivno mnenje pristojnega Razširjenega strokovnega kolegija.

(3) Posvetovalno telo sestavljajo priznani strokovnjaki za področje delovanja organizacije, in sicer pri splošnih dobrotelnih organizacijah strokovnjaki s področja socialnega varstva, pri organizacijah, namenjenih osebam s kronično boleznijo, strokovnjaki za to področje, pri organizacijah za samopomoč pa strokovnjaki za posamezni vidik samopomoči, za katerega so ustanovljene.

18. člen

(prostovoljnost in neplačljivost)

(1) Merilo prostovoljnosti izpolnjuje organizacija, ki svojo dejavnost v celoti ali pretežno opravlja s prostovoljci, ki delo opravljajo po svobodni odločitvi in brez plačila. Za plačilo se ne šteje nadomestilo materialnih stroškov prostovoljcu. Šteje se, da organizacija dejavnost izvaja s prostovoljci, če je večina izvajalcev prostovoljcev.

(2) Merilo neplačljivosti izpolnjuje organizacija, ki usluge in storitve pomoči potrebnim nudi brez plačila. Za plačilo se ne šteje prispevek k materialnim stroškom izvajanja programa ali storitev.

19. člen

(merilo specifičnosti pri organizacijah za kronične bolnike)

Merilo specifičnosti izpolnjuje organizacija, ki jo ustanovijo osebe s kronično boleznijo za konkretno področje, ki je opredeljeno v mednarodni klasifikaciji bolezni Svetovne zdravstvene organizacije.

20. člen

(merilo številčnosti pri organizacijah za kronične bolnike)

(1) Merilo številčnosti izpolni organizacija glede na epidemiološko pogostost kronične bolezni.

(2) Epidemiološko pogoste kronične bolezni so bolezni ali stanja, ki jih ima več kot 200 oseb na 100.000 prebivalcev; epidemiološko srednje pogoste kronične bolezni ima 80 do 200 oseb na 100.000 prebivalcev; epidemiološko nepogoste pa ima manj kot 80 oseb na 100.000 prebivalcev.

(3) Merilu številčnosti za pogoste kronične bolezni zadosti organizacija, ki med svojimi člani šteje vsaj 4 odstotke, za srednje pogoste vsaj 10 odstotkov, za nepogoste pa vsaj 25 odstotkov vseh oseb, ki naj bi po epidemioloških kazalcih s tovrstno kronično boleznijo živeli v državi, ali njihovih zakonitih zastopnikov, ali v absolutnem številu vsaj 200 takih oseb.

21. člen

(specifična stanja pri organizacijah za kronične bolnike)

Organizacije za kronične bolnike izpolnjujejo merilo specifičnosti lahko tudi tako, da posvečajo svojo dejavnost specifičnim stanjem, ki so posledica več različnih vrst kronične bolezni, opredeljenih v mednarodni klasifikaciji bolezni Svetovne zdravstvene organizacije, merilo številčnosti pa z dokazilom, da so v letu, preden zaprosijo za pridobitev statusa, svojo dejavnost posvečale ustreznemu številu oseb s kronično boleznijo glede na epidemiološko pogostost stanja v državi po merilih iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

IV. PRIDOBITEV IN PRENEHANJE STATUSA

22. člen

(postopek)

Za postopek pridobitve in prenehanja statusa humanitarne organizacije se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače.

23. člen

(pristojnost)

Za vodenje postopka v zvezi z dodelitvijo in prenehanjem statusa humanitarne organizacije ter vodenje razvida humanitarnih organizacij po tem zakonu sta pristojna:

- za splošne dobrotelne organizacije in organizacije za samopomoč, ki delujejo na področju zdravstvenega varstva, in za organizacije za kronične bolnike minister oziroma ministrstvo, pristojno za zdravstveno varstvo;
- za splošne dobrotelne organizacije in organizacije za samopomoč, ki delujejo na področju socialnega varstva, minister oziroma ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, (v nadaljnjem besedilu: pristojni minister oziroma pristojno ministrstvo).

24. člen

(vloga za pridobitev statusa)

Postopek za pridobitev statusa humanitarne organizacije se začne z vlogo organizacije na pristojno ministrstvo. Vlogi je treba priložiti:

- dokazila o tem, da je organizacija najmanj eno leto pred vložitvijo vloge opravljala humanitarno dejavnost (letno poročilo o delu za preteklo leto; podatki o programih in storitvah, ki jih je organizacija izvajala v preteklem letu, in potrdilo oziroma akt, ki izkazuje datum ustanovitve organizacije);
- dokazilo o vpisu v register društev in temeljni akt (za društva);
- dokazilo, da je organizacija pravna oseba in da samostojno razpolaga s sredstvi (za organizacije iz četrtega odstavka 2. člena);
- dokazila o izpolnjevanju meril, ki jih določa ta zakon (15. do 21. člen);
- program dela.

25. člen

(komisija)

(1) Vlogo pregleda sedemčlanska komisija, ki jo imenujeta oba pristojna ministra. Tri člane imenujeta izmed uglednih oseb, ki delujejo v prostovoljnem delu na področju dobrotelnih organizacij in organizacij za samopomoč, po enega člana na predlog Socialne zbornice Slovenije in Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije, ter po enega člana izmed strokovnih delavcev obeh pristojnih ministrstev.

(2) Komisija najprej pregleda dokazila o tem, ali je izpolnjen splošni pogoj iz 15. člena tega zakona. Če ugotovi, da ta splošni pogoj ni izpolnjen, vlogo zavrže in sklep o tem pošlje vlagatelju vloge.

(3) Če ni zavrгла vloge po prejšnjem odstavku, komisija poda pristojnemu, ministru mnenje o tem, ali so izpolnjena v tem zakonu določena merila za podelitev statusa humanitarne organizacije.

26. člen

(odločba o podelitvi statusa)

(1) Po pridobitvi mnenja iz prejšnjega člena izda pristojni minister odločbo o podelitvi statusa humanitarne organizacije, če so izpolnjena merila po tem zakonu.

(2) Zoper odločbo je možno sprožiti upravni spor.

(3) Organizacija pridobi status humanitarne organizacije s pravnomočnostjo odločbe o podelitvi statusa ter se vpiše v razvid humanitarnih organizacij pri pristojnem ministrstvu.

27. člen

(zveze organizacij)

Status humanitarne organizacije lahko pridobijo tudi istovrstne zveze organizacij, v katerih so združene članice s pridobljenim statusom humanitarne organizacije. Enak status lahko pridobi tudi zveza organizacij, namenjenih osebam s kronično boleznijo na posameznem specifičnem področju iz 19. člena tega zakona, ki posamično ne izpolnjujejo merila številčnosti iz 20. člena tega zakona, z združenjem v zvezo pa to merilo izpolnjuje njihova zveza.

28. člen

(razvid humanitarnih organizacij)

(1) Razvid organizacij, ki so pridobile status humanitarne organizacije, vodita pristojni ministrstvi, in sicer posebej za organizacije za kronične bolnike ter posebej za splošne dobrodelne organizacije in organizacije za samopomoč.

(2) Razvid humanitarnih organizacij vsebuje naslednje podatke:

- ime in sedež humanitarne organizacije,
- dejavnost humanitarne organizacije,
- osebno ime zastopnika humanitarne organizacije,
- številka in datum odločbe o pridobitvi statusa humanitarne organizacije,
- statusne spremembe,
- datum prenehanja statusa.

(3) V razvidu humanitarnih organizacij se hranijo naslednje listine:

- odločba o pridobitvi statusa humanitarne organizacije,
- odločba o prenehanju statusa humanitarne organizacije,
- temeljni akt in spremembe temeljnega akta organizacije,
- letna poročila o delovanju s številom uporabnikov.

29. člen

(dolžnost sporočanja sprememb)

Humanitarna organizacija je dolžna pristojnemu ministrstvu sporočiti vse spremembe podatkov, ki se vodijo v razvidu humanitarnih organizacij, in vsa dejstva, ki vplivajo na izpolnjevanje meril za pridobitev statusa humanitarne organizacije, v 30 dneh od nastanka oziroma registracije spremembe, če je registracija po predpisih potrebna.

30. člen

(razlogi za prenehanje statusa)

(1) Pristojni minister odloči o prenehanju statusa humanitarne organizacije v naslednjih primerih:

- če prenehanje statusa predlaga sama organizacija;
- če organizacija ne izpolnjuje več meril in pogojev za pridobitev statusa humanitarne organizacije;
- če kljub opozorilu ne izpolni obveznosti iz 29. ali 37. člena tega zakona;
- če se ugotovi nenamenska uporaba dodeljenih javnih sredstev.

(2) Če organizacija preneha delovati, pristojni minister s sklepom ugotovi njeno prenehanje in odredi izbris iz razvida humanitarnih organizacij.

31. člen

(odločba o izbrisu iz razvida)

O prenehanju statusa iz razlogov po prvem odstavku prejšnjega člena odloči pristojni minister v upravnem postopku. Po pravnomočnosti odločbe o prenehanju statusa pristojni minister odredi izbris iz razvida.

V. FINANČNO POSLOVANJE IN LASTNINA

32. člen

(finančni viri)

(1) Humanitarna organizacija pridobiva sredstva za svoje delovanje:

- s članarino;
- z darili in volili;
- s prispevki donatorjev;
- iz naslova materialnih pravic in dejavnosti humanitarne organizacije;
- iz fundacij;
- iz proračunskih in drugih javnih sredstev in
- iz drugih virov v skladu z zakonom.

(2) S pridobljenimi sredstvi gospodari humanitarna organizacija kot dober gospodar.

33. člen

(sredstva fundacije)

Humanitarne organizacije so upravičene do kandidiranja za sredstva Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij ob pogojih in merilih, ki jih določajo akti te fundacije.

34. člen

(prenos presežka prihodkov)

(1) Če humanitarna organizacija pri finančnem poslovanju v koledarskem letu ustvari presežek prihodkov nad odhodki, ga obvezno prenese v prihodnje leto za izvajanje dejavnosti in programov.

(2) Humanitarna organizacija mora začasne presežne prilive sredstev, ki jih še ne more uporabiti za uresničevanje programa, nalagati izključno v banke, ki imajo za poslovanje dovoljenje Banke Slovenije.

35. člen

(prejemki v zvezi z delom)

Osebni prejemki iz naslova delovanja posameznikov v humanitarnih organizacijah morajo biti opredeljeni v temeljnem ali posebnem aktu humanitarne organizacije in ne smejo biti višji, kot je to določeno z zakoni in s kolektivno pogodbo za področje zdravstva in socialnega varstva.

36. člen

(finančno poslovanje)

Humanitarna organizacija vodi finančno poslovanje v skladu z računovodskimi standardi, ki so predpisani za pravnoorganizacijsko obliko, v katero je humanitarna organizacija organizirana, in na način, da so jasno razvidni prihodki po posameznih namenih in odhodki za redno poslovanje, za izvajanje posameznih programov, za storitve in za naložbe.

37. člen

(letno poročilo)

Humanitarna organizacija je dolžna vsako leto do konca februarja za preteklo leto sprejeti letno poročilo o poslovanju in ga predložiti organizaciji, pooblaščenim za obdelovanje in objavljane podatkov; v roku enega meseca od sprejetja letnega poročila, pošlje letno poročilo o poslovanju tudi pristojnemu ministru, financierjem pa v rokih, ki jih ti sami določijo.

38. člen

(nadzor porabe javnih sredstev)

(1) Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo in učinkovitostjo porabe javnih sredstev humanitarne organizacije opravljajo njeni pristojni organi in Računsko sodišče Republike Slovenije.

(2) Če računsko sodišče ugotovi nepravilnosti v zvezi s porabo javnih sredstev, ki jih prejme humanitarna organizacija za izvajanje svojih dejavnosti, obvesti tudi pristojno ministrstvo.

(3) Nadzor nad porabo dodeljenih sredstev, izvajanjem socialnih programov in naložb opravljajo poleg pristojnih organov humanitarne organizacije tudi financierji, ki so namensko dodelili sredstva humanitarni organizaciji.

39. člen

(prenos javnih sredstev po prenehanju statusa)

Če organizacija izgubi status humanitarne organizacije, se neporabljena javna sredstva, ki jih je organizacija pridobila na podlagi tega statusa, v ustreznih deležih prenesejo na financierje, ki so jih organizaciji dodelili.

40. člen

(prednost humanitarnih organizacij)

Pri odločanju o premoženju, ki zaradi prenehanja statusa humanitarne organizacije pripade Fundaciji za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, se prednostno upoštevajo potrebe humanitarnih organizacij.

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

41. člen

(globa)

(1) Z globo od 200.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje humanitarna organizacija:

1. če ne vodi finančnega poslovanja v skladu s predpisanimi računovodskimi standardi in na način, kot je določen v 36. členu tega zakona;

2. če ne predloži letnega poročila v skladu s 37. členom tega zakona;

3. če pristojnemu ministrstvu v 30 dneh od nastale spremembe v skladu s 29. členom tega zakona ne sporoči spremenjenih dejstev, ki vplivajo na izpolnjevanje meril in pogojev za pridobitev statusa humanitarne organizacije.

(2) Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba humanitarne organizacije.

42. člen

(globa)

(1) Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje humanitarna organizacija:

1. če ne sporoči pristojnemu ministrstvu, ki vodi razvid, spremembe imena in sedeža humanitarne organizacije ali njenega uradnega zastopnika v 30 dneh od nastanka spremembe v skladu s 29. členom tega zakona;

2. če v roku 30 dni od spremembe temeljnega akta besedila spremembe ne pošlje pristojnemu ministrstvu v skladu s 29. členom tega zakona.

(2) Z globo od 50.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba humanitarne organizacije.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

43. člen

(rok za imenovanje komisije)

Pristojna ministra najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona imenujeta komisijo iz 25. člena tega zakona ter zagotovita vse potrebne strokovne in tehnične pogoje za vodenje postopkov o podelitvi statusa humanitarne organizacije in vpisovanje v razvid.

44. člen

(javni interes po drugih predpisih)

Pridobitev statusa humanitarne organizacije po tem zakonu ne izključuje statusa društva, ki deluje v javnem interesu in je bilo društvu podeljeno na podlagi drugih predpisov.

45. člen

(Rdeči križ Slovenije)

Razen določb III. in IV. poglavja se določbe tega zakona uporabljajo tudi za Rdeči križ Slovenije, kolikor z zakonom o Rdečem križu Slovenije (Uradni list RS, št. 7/93) posamezna vprašanja niso drugače urejena.

46. člen

(vpis Rdečega križa Slovenije)

Rdeči križ Slovenije se vpiše v razvid humanitarnih organizacij, v katerega se vpisujejo splošne dobrodelne organizacije, na podlagi priglasitve, v kateri se navedejo osnovni podatki in predložijo listine ob smiselni uporabi določb 24. in 28. člena tega zakona.

47. člen

(izrekanje sankcije za prekrške)

Za prekrške iz 41. in 42. člena tega zakona se do 1. januarja 2005 globe izrekajo kot denarne kazni in sicer v razponu, kot je za pravno osebo oziroma odgovorno osebo pravne osebe predpisano v teh dveh členih.

48. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 022-03/03-3/1

Ljubljana, dne 30. septembra 2003.

EPA 834-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.